

Nederlandse tekst (titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 80.604 van 2 juni 1999

A. 73.870/VI-13.820

In zake : **BRIHAYE** Pierre,
Franciskanenlaan 98
1150 Brussel,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Binnenlandse Zaken.

DE RAAD VAN STATE, VIe KAMER,

Gezien het op 3 april 1997 ingediende verzoekschrift, waarbij Pierre BRIHAYE de nietigverklaring vordert van de beslissing van 28 januari 1997 van de directeur-generaal van het directoraat-generaal Wetgeving en Nationale Instellingen van het Ministerie van Binnenlandse Zaken, in zover in die beslissing staat dat de inschrijving van hemzelf en van zijn gezin in het bevolkingsregister van SINT-PIETERS-WOLUWE die dateert van 17 juni 1996, moet worden gehandhaafd;

Gezien de regelmatig uitgewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag van Mevr. DEBROUX, auditeur bij de Raad van State;

Gelet op de beschikking van 9 oktober 1998 waarbij de neerlegging van het dossier en van het verslag ter griffie wordt gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan de partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 31 maart 1999, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij wordt bepaald dat de zaak voorkomt op de terechtzitting van 26 mei 1999;

Gehoord het verslag van de heer CLOSSET, kamervoorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. REIZER, advocaat, die voor verzoeker verschijnt, en van Mevr. PRASMAN, adjunct-adviseur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van Mevr. DEBROUX, auditeur;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat verzoeker, een geneesheer-specialist die hoofdzakelijk in een ziekenhuis werkzaam is, zijn echtgenote Catherine DELCOURT, een specialiste in hoorprothesen en gehoorstoornissen, en hun twee minderjarige kinderen Esther en Débora BRIHAYE in 1995 verscheidene jaren reeds in het bevolkingsregister van de stad Aat ingeschreven stonden op het adres chemin des Tuileries nr. 100, in een woning die hun eigendom is; dat de bevolkingsdienst van Sint-Pieters-Woluwe in juli 1995 gemerkt heeft dat de betrokkenen eigenlijk in de

Franciskanenlaan nr. 98 te Sint-Pieters-Woluwe verbleven, in een grote woning die eigendom is van de ouders van verzoeker, die daar zelf ook wonen; dat een onderzoek is ingesteld waaruit bleek - wat verzoeker heeft toegegeven - dat het gezin tijdens de week in Sint-Pieters-Woluwe woonde, dat het tijdens de schoolvakanties en weekends naar Aat terugkeerde en dat verzoeker bij zijn ouders in Brussel een praktijk had en daar een vennootschap wou oprichten waarin zijn echtgenote zou werken; dat het college van burgemeester en schepenen van Sint-Pieters-Woluwe op 17 juni 1996 de betrokkenen van ambtswege op het genoemde adres in het bevolkingsregister heeft ingeschreven; dat verzoeker op 21 juni 1996 een klacht heeft ingediend bij de Minister van Binnenlandse Zaken; dat opnieuw een onderzoek is ingesteld in Aat en in Sint-Pieters-Woluwe; dat uit de verslagen over die onderzoeken blijkt dat de hoofdverblijfplaats zich in Sint-Pieters-Woluwe en niet in Aat bevond; dat verzoeker, nadat hij ervan op de hoogte was gebracht dat de verwerende partij niet van plan was hem uit het bevolkingsregister van Sint-Pieters-Woluwe te schrappen, op 10 oktober 1996 zijn opmerkingen heeft overgezonden en gevraagd heeft gehoord te worden; dat hij op 2 december 1996 is gehoord; dat verzoeker vervolgens op 16 december 1996 nieuwe stukken bij zijn dossier heeft gevoegd; dat de directeur-generaal van het directoraat-generaal Wetgeving en Nationale Instellingen, die krachtens het ministerieel besluit van 26 februari 1986 bevoegd is om problemen en geschillen over de verblijfplaats te beslechten, op 28 januari 1997 de volgende bestreden beslissing heeft genomen :

" Overwegende dat de directie Verkiezingen en Bevolking op 25 juli, 9 augustus en 5 september 1996 onderzoeken heeft laten instellen waaruit blijkt :
- dat de heer Pierre BRIHAYE met zijn gezin op 17 juni 1996 van ambtswege in het bevolkingsregister van Sint-Pieters-Woluwe is ingeschreven op het adres Franciskanenlaan 98, met als vroegere adres chemin des Tuileries 100 te Aat;

- dat het schepencollege op zijn vergadering van 17 juni 1996 besloten heeft hen van ambtswege in het bevolkingsregister in te schrijven, op basis van verschillende politieverlagen en een vergelijking van het elektriciteitsverbruik;
- dat de betrokkenen die beslissing aanvechten op de grond dat ze meer tijd in Aat dan in Brussel doorbrengen;
- dat uit de verslagen van de politie van Sint-Pieters-Woluwe d.d. 24 juli 1995, 27 april, 14 mei en 10 juli 1996, na onderzoek ter plaatse en in de buurt, blijkt dat het gezin BRIHAYE werkelijk op het grondgebied van de gemeente verblijft;
- dat in de verslagen van de politie van Aat d.d. 7 juli 1995 en 4 april 1996 wordt bevestigd dat de betrokkenen alleen tijdens de weekends en de vakanties naar Aat komen en er niet hun hoofdverblijfplaats hebben;
- dat de bevolkingsinspecteur tot de bevinding is gekomen dat het huis op het adres chemin des Tuileries nr. 100 er vrij bouwvallig uitziet en niet constant bewoond blijkt te worden;
- dat betrokkene geen gevolg heeft gegeven aan het verzoek om het energieverbruik voor dat huis te bewijzen en heeft opgemerkt dat het verbruik hoe dan ook niet hoog ligt, aangezien hij zuinig is;
- dat uit verklaringen van de betrokkenen blijkt dat :
 - hun activiteiten vooral rond de woning in Aat draaien;
 - dat ze er alleen tijdens het weekend verblijven (van vrijdagavond tot maandagmorgen, in de winter tot zondagavond) en tijdens de schoolvakanties;
 - dat ze op zaterdag in Aat hun inkopen voor het gezin doen;
 - dat ze ook de andere handelszaken in Aat bezoeken (kapper, ...);
- dat de kinderen naar school gaan in SINT-LAMBRECHTS-WOLUWE;
- dat betrokkene in het Brusselse werkt;
- dat de betrokkenen een vennootschap voor hun beroepsactiviteiten hebben opgericht die in SINT-PIETERS-WOLUWE gevestigd is;
- dat de echtgenote van betrokkene, Mevr. Catherine DELCOURT, op het adres is aangetroffen door de bevolkingsinspecteur en verklaard heeft dat dit appartement voor hen slechts een optrekje is en dat de woning in AAT hun hoofdverblijfplaats is waar ze hun zaken hebben en waar ze de weekends doorbrengen;
- dat Pierre BRIHAY op 1 oktober 1996 de ontvangst heeft bevestigd van de aangetekende brief die de bevolkingsinspecteur hem op 27 september 1996 op het adres Franciskanenlaan nr. 98 te SINT-PIETERS-WOLUWE heeft toegezonden;

Overwegende dat artikel 1, § 1, 1°, van de voornoemde wet van 19 juli 1991 het volgende bepaalt :

Artikel 1. § 1. In elke gemeente worden gehouden :
1° bevolkingsregisters waarin ingeschreven worden op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, ongeacht of zij er aanwezig dan wel tijdelijk afwezig zijn, de Belgen en de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn om zich in het Rijk te vestigen of er te verblijven, met uitzondering van de vreemdelingen die zijn ingeschreven in het in 2° bedoelde register;

Overwegende dat de artikelen 11, 3°, en 16, § 1, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister het volgende bepalen :

Art. 11. 3° De inschrijving in de registers geschiedt op grond van de beslissing tot inschrijving van ambtswege van het college van burgemeester en schepenen bedoeld in artikel 9, tweede en vierde lid;

Art. 16. § 1. De bepaling van de hoofdverblijfplaats is gebaseerd op een feitelijke situatie, dat wil zeggen de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar.

Deze vaststelling gebeurt op basis van verschillende elementen, met name de plaats waarheen de betrokkene gaat na zijn beroepsbezigheden, de plaats waar de kinderen naar school gaan, de arbeidsplaats, het energieverbruik en de telefoonkosten, het gewone verblijf van de echtgenoot of van andere leden van het huishouden.

Overwegende dat de algemene onderrichtingen van 7 oktober 1992 betreffende het houden van de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister, deel I, inzonderheid nummer 11, tweede lid, en nummer 65, eerste lid, het volgende bepalen :

11. De hoofdverblijfplaats is de plaats waar de leden van een gezin dat uit verscheidene personen is samengesteld gewoonlijk leven, ongeacht of die personen al dan niet door verwantschap verbonden zijn, of de plaats waar een alleenstaande gewoonlijk leeft. De bepaling van de hoofdverblijfplaats is gebaseerd op een feitelijke situatie, dat wil zeggen de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar.

65. Alle personen die hun hoofdverblijfplaats op het grondgebied van een gemeente gevestigd hebben, ongeacht of ze er aanwezig dan wel tijdelijk afwezig zijn, worden ingeschreven in het bevolkingsregister of in het vreemdelingenregister.

Overwegende dat wij in een aangetekende brief van 27 september 1996 de betrokkenen, alsook de burgemeester van Aat en de burgemeester van

Sint-Pieters-Woluwe ervan op de hoogte hebben gebracht dat wij de inschrijving van de betrokkenen in het bevolkingsregister van Sint-Pieters-Woluwe willen handhaven.

Overwegende dat het gemeentebestuur van Sint-Pieters-Woluwe in een brief van 3 oktober 1996 meedeelt dat het geen opmerkingen heeft;

Overwegende dat Pierre BRIHAYE in een brief van 10 oktober 1996 zijn opmerkingen meedeelt, zegt dat hij tegen het genoemde voornemen gekant is en vraagt of hij zijn dossier mag inkijken;

Overwegende dat Pierre BRIHAYE in een brief van 25 oktober 1996 verzocht is een afspraak vast te leggen teneinde gehoord te worden door de gemachtigde ambtenaar, met het oog op het nemen van een beslissing;

Overwegende dat het gemeentebestuur van Aat bij een brief van 7 november 1996 het verslag van 5 november 1995 over het onderzoek van de politie van Aat meedeelt, waarin staat dat betrokkene en zijn gezin niet op het adres chemin des Tuileries nr. 100 te Aat wonen;

Overwegende dat de gemachtigde ambtenaar betrokkene op 2 december 1996 heeft gehoord;

Overwegende dat hij herhaalt dat hij niet in Sint-Pieters-Woluwe ingeschreven wil worden, hoewel hij toegeeft dat hij tijdens de week niet in Aat woont;

Overwegende dat de heer BRIHAYE gevraagd heeft hem 15 dagen de tijd te geven om zijn argumenten met bewijsstukken te kunnen staven en dat dit verzoek is ingewilligd;

Overwegende dat betrokkene de genoemde stukken op 24 december 1996 heeft ingediend;

Overwegende dat uit die stukken blijkt dat :

- betrokkene aanvoert dat hij niet uitsluitend in Sint-Pieters-Woluwe werkt, hoewel hij toegeeft dat zijn beroepsactiviteiten hoofdzakelijk in het Brusselse geconcentreerd zijn;
- dat hij een deel van die activiteiten later ooit misschien in Aat zou kunnen uitoefenen;
- dat zijn gezin op het adres chemin des Tuileries nr. 100 te Aat over meer woonoppervlakte beschikt

dan in de Franciskanenlaan nr. 98 te Sint-Pieters-Woluwe;

- dat zijn woning in Aat weliswaar een opknapbeurt kan gebruiken, maar geenszins bouwvallig is en over alle nodige comfort beschikt;
- dat zijn interesses in Aat liggen;
- dat hij het overzicht van zijn energieverbruik bijvoegt;

Overwegende dat binnen de toegemeten termijn geen enkel doorslaggevend argument is aangevoerd;"

dat deze beslissing bij een brief van 3 februari 1997 ter kennis is gebracht van verzoeker en zijn echtgenote;

Overwegende dat de verwerende partij ten onrechte aanvoert dat het beroep te laat is ingesteld op de grond dat dit beroep, dat op 8 oktober 1997 bij de Raad van State is ingekomen, wellicht ter post is afgegeven op 7 oktober 1997, d.i. nadat de wettelijke termijn van 60 dagen was verstreken; dat het verzoekschrift echter op 3 april 1997 aan de Raad van State is gericht, zoals uit het dossier blijkt, en op 4 april 1997 op de griffie is ingekomen; dat het verzoekschrift dus binnen de wettelijke beroepstermijn is ingediend; dat de omstandigheid dat de eensluidende afschriften van dat verzoekschrift pas in oktober 1997 aan de griffie zijn gericht en dat dit verzoekschrift pas op 5 november 1997 aan de verwerende partij is gericht, niet wegneemt dat het beroep ontvankelijk is; dat de exceptie niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat de verwerende partij voorts opwerpt dat het beroep niet ontvankelijk is, voorzover daarbij de nietigverklaring wordt gevorderd van de beslissing om de echtgenote en de kinderen van verzoeker in Sint-Pieters-Woluwe te laten inschrijven, aangezien alleen verzoeker het verzoekschrift heeft ingediend en

hij geen volmacht overlegt waaruit blijkt dat hij namens zijn echtgenote of zijn kinderen mag optreden;

Overwegende dat verzoeker antwoordt dat volgens het bestuurlijke gebruik dat in artikel 7, § 4, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 bevestigd en in casu gevolgd wordt, met het begrip "referentiepersoon van het gezin" wordt gewerkt, waarmee hijzelf bedoeld wordt; dat hij voorts opmerkt dat het begrip "persoonlijk belang" niet betekent dat dit belang alleen op hem betrekking heeft en dat aangezien de bestreden handeling duidelijk tegen hemzelf "en zijn gezin" gericht is, hij de hoedanigheid en het belang had namens hemzelf en zijn gezin op te treden;

Overwegende dat de verwerende partij in haar laatste memorie benadrukt dat de ene huwelijkspartner bij de Raad van State geen vordering tot nietigverklaring kan instellen namens de andere huwelijkspartner en dat het beroep van verzoeker niet ontvankelijk is voorzover het tegen de inschrijving van zijn echtgenote en kinderen in het bevolkingsregister van Sint-Pieters-Woluwe gericht is, aangezien hij niet heeft aangegeven dat hij ook namens zijn kinderen optrad;

Overwegende dat niet wordt aangevochten dat verzoeker het ouderlijke gezag over zijn minderjarige kinderen uitoefent; dat hij als zodanig krachtens artikel 373 van het Burgerlijk Wetboek in hun naam in rechte kan optreden; dat verzoeker geacht wordt het beroep in hun naam te hebben ingesteld, aangezien hij in dezen is opgetreden tegen een beslissing die betrekking heeft op "het gezin", en dus ook op die kinderen, van wie de inschrijving in de registers krachtens artikel 7, § 3, van het koninklijk besluit van 16 juli 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het

vreemdelingenregister overigens alleen kan worden gewijzigd als degenen die het gezag over hen uitoefenen daarmee instemmen; dat dit beroep ontvankelijk is;

Overwegende daarentegen dat, hoewel ervan uitgegaan moet worden dat het beroep ook is ingesteld namens de echtgenote, die immers ook tot het gezin behoort, verzoeker evenwel de hoedanigheid had noch om het beroep in haar naam in te stellen, noch om haar te vertegenwoordigen, aangezien niemand bij gevolmachtigde in rechte mag pleiten; dat de exceptie moet worden aangenomen voorzover aan de kaak wordt gesteld dat verzoeker niet de hoedanigheid heeft om namens zijn echtgenote op te treden;

Overwegende dat een enig middel wordt ontleend aan de schending van de artikelen 3 en 8 van de wet van 19 juli 1991 betreffende de bevolkingsregisters en de identiteitskaarten en tot wijziging van de wet van 8 augustus 1983 tot regeling van een Rijksregister van de natuurlijke personen, van de artikelen 16 en 21 van het koninklijk besluit van 16 december 1992 betreffende de bevolkingsregisters en het vreemdelingenregister, alsook van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, doordat de verwerende partij besloten heeft de inschrijving van verzoeker en zijn gezin in het bevolkingsregister van Sint-Pieters-Woluwe te handhaven, terwijl hij met zijn gezin in een huis aan de chemin des Tuileries nr. 100 te Aat woont, een huis dat hij sinds zijn huwelijk in 1989 bewoont, waarvan hij sinds 1993 eigenaar is, waar hij gedurende alle schoolvakanties en dus gedurende 4,5 maanden per jaar constant verblijft, waar zijn interesses zijn, waar hij de inkopen voor het gezin doet en waar hij zijn contacten heeft; dat hij aanvoert dat hij bij het begin van zijn loopbaan zijn beroep in de Borinage en in het

zuidwesten van de Brusselse agglomeratie heeft uitgeoefend, dus dicht bij zijn woonplaats, maar dat hij later ertoe gebracht is alleen nog ten zuiden van Brussel te werken en in Brussel een aanvullende eigen praktijk in het huis van zijn ouders te beginnen en de opvang van zijn kinderen, die hij in een school in Sint-Lambrechts-Woluwe heeft ingeschreven, aan zijn ouders toe te vertrouwen, zodat die omstandigheden hem ertoe hebben doen besluiten "enkele nachten per week" in Sint-Pieters-Woluwe te logeren; dat hij het dus niet eens is met de interpretatie die de gemeente Sint-Pieters-Woluwe en de verwerende partij van de feiten geven en inzonderheid de relevantie van de uitgevoerde inspectiebezoeken betwist, en opmerkt dat hij het tegenbewijs heeft geleverd; dat hij in zijn processtukken aanvoert :

- dat de plaats waar hij na het werk naartoe gaat slechts een optrekje in de woning van zijn ouders is (alleen de praktijk is afzonderlijk), dat hij daar alleen van maandagavond tot donderdagavond is en de rest van de week en alle vakantiedagen in Aat doorbrengt, dat de verwerende partij ten onrechte zowel de schooldagen als de vakantiedagen buiten de schooldagen in aanmerking heeft genomen om de duur van zijn verblijf in Sint-Pieters-Woluwe te berekenen en de dagen heeft opgeteld, terwijl het logischer zou zijn geweest de nachten te tellen, en dat een correcte berekening tot de bevinding leidt dat hij in feite 144 nachten per jaar in Sint-Pieters-Woluwe en 221 nachten per jaar in Aat verblijft;

- dat zijn kinderen naar een Brusselse school gaan, louter omdat dit beter met de werkuren van hun ouders te combineren valt en omdat de grootouders aangeboden hebben de kinderen op te vangen;

- dat de verwerende partij zich voor de werkplek op het criterium "geografische nabijheid" heeft gebaseerd terwijl, "in de huidige maatschappij" ook rekening moet

worden gehouden met de factor "tijd", dat hij 90 percent van zijn tijd in het zuiden van de Brusselse agglomeratie en dus dicht bij zijn huis in Aat werkt en slechts 10 percent van zijn tijd in Sint-Pieters-Woluwe werkt, maar dat "het ongeveer even lang duurt om zich van Aat of de rand van Sint-Pieters-Woluwe naar de plek te begeven waar hij het vaakst werkt";

- dat uit de bewijsstukken over zijn energieverbruik blijkt dat zijn woning in Aat nog 75 percent van het gemiddelde jaarlijkse verbruik in 1990 en 1991 vertegenwoordigt en dat de verwerende partij het verbruik in zijn huis in Aat bovendien met het verbruik in de hele woning van zijn ouders heeft vergeleken;

- dat de plaatsbeschrijvingen van de verwerende partij "doorspekt zijn met fouten" en in tegenspraak zijn met de ingediende plannen en foto's;

- dat uit andere elementen blijkt dat hij hoofdzakelijk op Aat gericht is : de wagen van zijn vrouw is gekocht in een garage in de buurt van zijn woning in Aat en wordt daar ook onderhouden; de uitgaven worden doorgaans in Aat gedaan; culturele activiteiten (dans, bibliotheek) enz. zijn vooral op Aat toegespitst ...; dat volgens hem "de uitleg die hij heeft gegeven, de vergissingen waarop hij heeft gewezen, de bewijskrachtige gegevens en bewijsstukken die hij heeft ingediend (...) dus geen concrete grond konden opleveren voor de bestreden handeling (van het bestuur)", aangezien, gelet op zijn verklaringen en het feit dat hij vroeger in Aat was ingeschreven, alleen duidelijke en vaststaande gegevens in aanmerking mochten worden genomen; dat de bestreden handeling grote leemten bevat en volgens hem niet de gegevens bevat die volgens de wet van 29 juli 1991 moeten worden vermeld, omdat "de vermelding van de (toepasselijke) wets- en verordeningsbepalingen ontoereikend is (en) de chronologische uiteenzetting van de feiten omschreven in de handeling niet uitdrukkelijk gemotiveerd is, temeer daar al zijn

argumenten er zelfs niet in vermeld worden"; dat hij daaruit opmaakt dat de verwerende partij een onredelijke beoordeling van de feiten heeft gemaakt; dat hij in zijn laatste memorie onderstreept dat een gemeenteambtenaar tijdens de onderzoeken heeft toegegeven "dat het om een zwaar vermoeden gaat" en dat "men nooit heeft kunnen stellen dat het 100 % om een hoofdverblijfplaats gaat"; dat hij voorts opmerkt "dat de bestreden handeling op onvoldoende nauwkeurige en onvoldoende eensluidende gegevens gebaseerd is die zijn verklaringen en zijn inschrijving in Aat zouden kunnen ontkrachten, doordat in die handeling bepaalde criteria (ontleend aan artikel 16 van het koninklijk besluit van 16 juli 1992) op de voorgrond worden gesteld en geweigerd wordt aan andere criteria hun echte, door hem beschreven draagwijdte te geven"; dat hij tot slot aanvoert dat "de bestreden handeling niet met afdoende redenen omkleed is, aangezien ze in stereotiepe bewoordingen is gesteld ("geen enkel afdoend gegeven") en aan de werkelijke situatie van verzoeker voorbijgaat";

Overwegende dat het middel, zoals het in het verzoekschrift is uiteengezet, weliswaar beknopt is, maar toch duidelijk aangeeft dat zowel de formele als de inhoudelijke motivering van de beslissing beweerdelijk onjuist of niet-afdoende is; dat de exceptie "obscuri libelli", opgeworpen door de verwerende partij, niet kan worden aangenomen;

Overwegende dat krachtens de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, deze handelingen de juridische en feitelijke overwegingen moeten bevatten die eraan ten grondslag liggen, welke overwegingen afdoende moeten zijn;

Overwegende dat de bestreden beslissing, zoals ze hierboven is vermeld, de juridische en feitelijke overwegingen bevat die eraan ten grondslag liggen; dat die overwegingen, die gebaseerd zijn op de dossierstukken en de eigen verklaringen van verzoeker en zijn echtgenote over een geheel van gegevens in verband met de verblijfplaats van henzelf en hun kinderen, afdoende zijn; dat dus niet aan de genoemde bepalingen van de wet van 29 juli 1991 voorbijgegaan is;

Overwegende dat volgens artikel 1, § 1, 1°, en artikel 3 van de voornoemde wet van 19 juli 1991 de Belgen en de vreemdelingen die toegelaten of gemachtigd zijn om zich in het Rijk te vestigen of er te verblijven ingeschreven worden "op de plaats waar zij hun hoofdverblijfplaats gevestigd hebben, ongeacht of zij er aanwezig dan wel tijdelijk afwezig zijn", waarbij die hoofdverblijfplaats "de plaats is waar de leden van een huishouden dat uit verscheidene personen is samengesteld gewoonlijk leven, ongeacht of die personen al dan niet door verwantschap verbonden zijn, of de plaats waar een alleenstaande gewoonlijk leeft"; dat volgens artikel 16, §§ 1 en 3, van het eveneens voornoemde koninklijk besluit van 16 juli 1992 de bepaling van de hoofdverblijfplaats is gebaseerd op een feitelijke situatie, dat wil zeggen de vaststelling van een effectief verblijf in een gemeente gedurende het grootste deel van het jaar en dit "op basis van verschillende elementen, met name de plaats waarheen de betrokkene gaat na zijn beroepsbezigheden, de plaats waar de kinderen naar school gaan, de arbeidsplaats, het energieverbruik en de telefoonkosten, het gewone verblijf van de echtgenoot of van andere leden van het huishouden", waarbij het niet voldoende is dat betrokkene louter te kennen geeft dat hij zijn hoofdverblijfplaats op een gegeven plaats wil vestigen om een inschrijving als hoofdverblijfplaats te rechtvaardigen;

Overwegende dat de Raad van State zijn eigen beoordeling in dezen niet in de plaats kan stellen van die van de bevoegde administratieve overheid; dat het wel zaak is van de Raad van State na te gaan of de gegevens die aan de beslissing ten grondslag liggen, juist en relevant zijn en een kennelijk onredelijke beoordeling af te keuren;

Overwegende dat in casu is gebleken dat verzoeker en zijn gezin zowel in Aat als in Sint-Pieters-Woluwe wonen; dat de overheid wou bepalen op welke van die twee plaatsen ze gedurende "het grootste deel van het jaar" verblijven; dat de steller van de bestreden handeling, zelfs zonder rekening te houden met de motivering van de bestreden beslissing waarin staat dat de woning in Aat "bouwvallig" was en dat het energieverbruik in Sint-Pieters-Woluwe hoger was dan in Aat, op basis van de verslagen over de onderzoeken waarin telkens geconcludeerd wordt dat verzoeker en zijn gezin niet werkelijk in Aat verblijven, behalve dan tijdens het weekend, op vakantiedagen en tijdens de schoolvakanties, toch redelijkerwijze heeft kunnen besluiten dat de verklaring van verzoeker dat de hoofdverblijfplaats van het gezin in Aat lag, werd weerlegd door de gegevens of verklaringen die de politie en het bestuur hadden ingezameld; dat immers uit de deugdelijk opgetekende feiten en verklaringen blijkt, zoals in de bestreden beslissing wordt vermeld, dat verzoeker en zijn gezin tijdens de week in Sint-Pieters-Woluwe verblijven, dat de kinderen naar een school in de buurt van hun Brusselse verblijfplaats gaan, dat verzoeker en zijn echtgenote hun beroep uitoefenen in de Brusselse agglomeratie, dat de echtgenote daar is gezien en gehoord en dat in Aat meermaals is vastgesteld dat de ouders en de kinderen afwezig waren; dat dus niet blijkt dat de steller van de bestreden beslissing zijn

beslissing gebaseerd zou hebben op kennelijk onjuiste motieven en op een kennelijk onredelijke beoordeling door te oordelen dat de hoofdverblijfplaats zich in Sint-Pieters-Woluwe bevond en door de argumenten van verzoeker te verwerpen op de grond dat ze niet afdoend zijn om de beslissing van de gemeente Sint-Pieters-Woluwe ter discussie te stellen; dat het middel niet opgaat,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten, bepaald op 7.000 frank, komen ten laste van verzoeker.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van de VIe kamer, op twee juni 1900 negenennegentig door :

de HH. CLOSSET, kamervoorzitter,
HANSE, staatsraad,
LEWALLE, staatsraad,
HARMEL, griffier.

De Griffier,

De Voorzitter,

P. HARMEL.

Ch.-L. CLOSSET.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD VAN STATE,
GECOÖRDINEERD OP 12 JANUARI 1973.